D·N
28/10 1950

Illusionism och undanflykter

Pressdebatten kring två böcker under den senaste tiden måste hos många uppmärksamma läsare ha givit anledning till oroliga frågor. Vi syftar på arbeten från helt skilda områden: biskop Giertz "Grunden" och docent Lindbergs "Kunglig utrikespolitik". Att undvika klarhet, att försvara genom tystnad eller undanflykter, att bevara illusioner utan att själv vara fängad av dem tycks vara ledmotivet för en rad tidningars uttalanden.

Låt oss först stanna vid biskop Giertz bok. Mot biskopen skall i detta sammanhang ingen kritik riktas: man kan utgå från att han tror på vad han säger. Men vad han tror är exempelvis: att nyfödda barn är syndare och blir förtappade utan dop, att en "falsk lära är farligare än grova synder och laster", "att skilja sig från sin make är att skilja sig från Gud", att Gud använder sjukdomar, nöd och krig för att bestraffa människor och folk. Han uttrycker sig i alla dessa punkter så konkret att det synes omöjligt att beteckna honom som en poetisk symboltänkare — han menar vad han säger, utan vidare spisning.

Genom en anmälan till medicinalstyrelsen har dessa meningar dragits inför offentlighet. Två frågor föreligger: har hr Giertz rätt respektive är hans påståenden skadliga för den konfirmationsundom till vilken de riktas? Besvaras den förra frågan med ja, får vi låta den andra falla; även konfirmationsundom måste tåla sanningen. Besvaras den med nej eller "vet inte", så är det naturligt om skadlighetsfrågan diskuteras och prövas. I den press som försvarar hr Giertz dryftas emellertid ingen av de båda frågorna på allvar; tanken att hr Giertz skulle ha rätt ter sig mähända för skribenterna alldeles orimlig — eftersom de inte ens berör frågan —, men detta hindrar inte att man sträcker paraplyet över den kritiserade.

Vilka argument tillgrips då? I högerns ledande tidning finnes två: en antydan om att en anmälan mot biskop Giertz inspirerats av en annan, konkurrerande konfirmationslärare samt påpekandet att barn som uppväxer i olyckliga familjeförhållanden särskilt behöver upplysning om familjebildningens ansvar — rimligen menas att sedsen "att skilja sig från sin make är att skilja sig från Gud" är nyttig just för barn till skilda makar, men något så ruskigt sägs naturligtvis inte ut. Samma undvikande metoder — ehuru av mindre stödande art — begagnar dr Erik Hj. Linder i Stockholms-Tidningen. Avsyningen är den medfödda, "biologiskt betingade" egoismen — sättet att behandla denna kan diskuteras, skriver hr Linder, men biskop Giertz "sätt" kritiseras inte; ostridigt riktiga saker sägs också om att människorna "ofta måste lida för andras gärningar", varmed antydes — utan att det uttalas — att de nyfödda barnens förtappelse är plausibel. I en rad uttalanden lyckas den aktade skribenten "diskutera" (som det heter) den Giertzska boken utan att ta ställning till den. Resultatet blir ett försvar utan ansvar för denna bok — genom kringgående rörelser, vilkas innebörd observeras blott av några kritiska läsare. Vad tror de båda skribenter som här berörts — liksom många liknande — i riktighetsfrågan och skadlighetsfrågan? Ja, den saken, dvs. den sak det gäller, får man inte en aning om.

*

Att den svenske monarken under de norsk-svenska kriserna i slutet av 1800-talet skulle begära hjälp eller inblandning från främmande makt — liksom att förhandlingar av denna art skulle föras utan statsrådets hörande — framstod även för konservativa och starkt monarkistiska ämbetsmän och politiker som en absurditet. År 1884 betecknade utrikesministern Hochschild dylika aktioner som otänkbara; de skulle ju vara "brottliga", de skulle innebära "förrädiska stämplingar". Vid samma tid förklarade en av andra kammarens konservativa veteraner, greve Eric Sparre, att han inte kunde "föreställa sig att konungen av Sverige numera skulle inlåta sig i förhandlingar med främmande makter utan att hava hört sitt statsråd". År 1903 betonade utrikesminister Lagerheim det självklara i "att vi icke skola söka att draga våra unionella tvister under utlandets dom, än mindre begära dess inblandning", om så skedde "skulle Norge få den yppersta anledning och ett oemotstridligt berättigande att göra på samma sätt".

Nu har docent Lindberg visat att förfrågningar och förhandlingar av den karaktäriserade typen snart sagt var ett ordinärt led i den svenske kungens verksamhet; de misstankar som på vänsterhåll yppades för ett halvsekel sedan och då förklarades grundlösa och gemena har bekräftats. Saken är så gammal att den bör kunna diskuteras lidelsefritt och öppet även av de mest ivriga rojalister, tycker man; i England, nojalismens högborg, är dylika debatter naturliga och vanliga. Men även på den punkten befinna det att skribentelitens inom skilda läger — främst högern och socialdemokratin — undviker ämnet eller söker försvara vad som skett. Inte så att man tar avstånd från Hochschild, Sparre och Lagerheim som rabulister och maskerade republikaner. Utan så att de nya upplysningarna påstås vara utan intresse, att de diskutabla aktionerna förtigs, att det helt allmänt betonas att på den tiden var ju allting annorlunda. Låt oss inte tala om saken, det är den röda tråden i debatten; inläggen är försök att komma bort från realiteten, inte att analysera och klarlägga.

Den öppna behandling av frågor som pressen i första rummet har som uppgift kan genom den med dessa exempel kännetecknade tekniken förvandlas till en kariktatyr. Man söker, utan att fatta ståndpunkt, hos läsaren suggerera fram ett visst ställningstagande. Det gäller att inte blamera sig genom att försvara det ohållbara och tillika att inte irritera populära föreställningar och opinioner. Kompromissen blir en illusionism i smyg, ett dolskt försvar för vad som inte öppet kan försvaras. Det står lika till med styrkan av de idéer som måste värjas genom utsudd ning och undanflykter.

Spar-kampanjen

Den krisapparat som heter Folkrörelsernas sparkampanj befinner sig verkligen under avveckling. Länsombuden skall försvinna till årsskiftet, berättar direktör Carl Jonsson i gårdagens intervju, och sedan återstår inte stort meg än en kontakt- och idécentral som kan brukas efter omständigheterna. Utan att förneka värdet av enstaka insiag i kampanjen skall det konstateras att den på det hela taget varit förfelad — ett uttryck för falska föreställningar om vad staten och folkrörelserna bör engagera sig i. Sparinrättningarna, banker och försäkringsföretag, sitter inne med den verkliga sakkunskapen om sparandets former och villkor; de har också expertorgan för samordning och propaganda. Att härutöver hålla en särskild offentlig propagandaapparat är inte bara överorganisation, det ger ett obehagligt intryck av dubbelmoral.

Under sparkampanjens första tid var huvudmännen engagerade i en inflation som avsevärt urholkade de små sparkapitalen; dagens tendenser är likartade. Även en del av den punkten befinna det att skribentelitens inom skilda läger — främst högern och socialdemokratin — undviker ämnet eller söker försvara vad som skett. Inte så att man tar avstånd från Hochschild, Sparre och Lagerheim som rabulister och maskerade republikaner. Utan så att de nya upplysningarna påstås vara utan intresse, att de diskutabla aktionerna förtigs, att det helt allmänt betonas att på den tiden var ju allting annorlunda. Låt oss inte tala om saken, det är den röda tråden i debatten; inläggen är försök att komma bort från realiteten, inte att analysera och klarlägga.

Den öppna behandling av frågor som pressen i första rummet har som uppgift kan genom den med dessa exempel kännetecknade tekniken förvandlas till en kariktatyr. Man söker, utan att fatta ståndpunkt, hos läsaren suggerera fram ett visst ställningstagande. Det gäller att inte blamera sig genom att försvara det ohållbara och tillika att inte irritera populära föreställningar och opinioner. Kompromissen blir en illusionism i smyg, ett dolskt försvar för vad som inte öppet kan försvaras. Det står lika till med styrkan av de idéer som måste värjas genom utsudd ning och undanflykter.

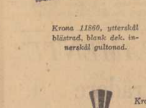
Frukt till varje mål

Öka hemtrevnaden

Krona 11860, ytterskål blästrad, blank dekor, inerskål guldonad.

Krona 11887, matt målning, plus med blank dekor.

Hissarmatur 11895, målning.

Bordlampa 13518, guldfernissad målning, sidenskärmar.

BÖHLMARKS

UTSTÄLLNINGSLOKALER: HÖGBERGSGATAN 25 NORRMALMSTORG 4
Stockholm

MUSIKALISKA AKADEMIN STADIONGRANNE

Modell av arkitekt Erik Ragnells förslag till nybyggnad för Musikaliska akademin med fasad åt Valhallavägen. T. v. Stadion, t. h. det planerade nya radiohuset med Näckströms närmast akademins ovala undervisningshuset.

Byggnadsstyrelsen har nu hemställt om förslag till anläggning att för nästa budgetår anvisa 1 milj. kr. för påbörjande av nybyggnaden för Musikaliska akademin. Totalkostnaden beräknas till 6 miljoner kr.

Anläggningen kommer att uppföras vid Valhallavägen åter om Stadion i enlighet med arkitekt Erik Ragnells i Göteborg med första pris belönade tävlingsförslag, vilket sedermera ytterligare bearbetats. Undervisningslokalerna har förlagts i en envåningsbyggnad med oval planform, omslutande en gård och belägen närmast det blivande radiohuset. Härmed har ernåtts en god kontakt med radiohusets stora hörsalar, vilka även att även användas till elevkonserter. Väster om denna nybyggnad och anslutet till den genom en förbindelsegång kommer att förläggas en byggnad för huvudentré m. m. jämte orgelsal och vidare närmast Lidingövägen en bibliotheks- och museibyggnad i två våningar, innehållande även administrationslokaler. En mindre byggnad med två vaktmästarbostäder har inlagts på tomtens nordöstra hörn.

Områdets karaktär av park är i stor utsträckning bevarad. Byggnaderna för entré och orgelsal är framdragen mot Valhallavägen och markerar med detta läge och sin formgivning anläggningens arkitektoniska tyngdpunkt i stadsbilden.

Förslaget är utarbetat med tanke på möjligheterna att utföra byggnadsarbetet i skilda etapper.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telegramadress: Dagenstyper.
Postgiro 6116 (för annonser) nummer 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten. (Träffas aktuell kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ahlberg.
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Rudman.
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Helge Hellborn.

PRENUMERATIONSPRISER
I Stockholmsomgivningen
Månad .. kr. 5: Kvartal .. kr. 15
Halvår .. kr. 27.— Helår .. kr. 54.—

SENASTE ANNONSPRISLISTA daterad 19/2 1950 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm

Skånegård blir försöksinstitut för lantbrukshygge.

Stadsfullmäktige i Lund godkände förslaget, att en lantbruksskola för uppbäddas till kronan av den s. k. Hospitalsgården, omfattande 120 hektar land, på en arrendetid av 20 år. Till gårdsområdet skall förläggas en statlig institution för forsknings- och försöksverksamhet på lantbruksbyggets område. Tidigare har forskningsinstitutet, belägen vid försöksverksamhet hos lantbrukare på olika håll i landet. (TT, Lund.)

Spaak med Churchillska gester: Enighet räddar sackande Europa

Direktör Karl Wistrand i Europarörelsens svenska råd med sin maka Louise och Paul Ramadier under mottagningen på belgiska legationen.

— Vi måste erkänna att det finns ett Europa och att detta Europa är på tillbakagång ekonomiskt och politiskt. Vi måste erkänna att det finns ett problem som bara kan lösas i gemenskap. Låt oss gemensamt arbeta för att återge Europa dess kraft och tro att det gör det för dess tjänare i världen.

Så slutade Paul Henri Spaak, Europarörelsens ledande man, en glänsvarm plädering för Europas sak i Medborgarhuset på fredagskvällen. Det var ett anförande där inte bara det osvenskpråkliga ordvalet, utan också gesterna som följde med orden och talarens sätt att då och då likt som titta fram över glasögonen som påminde om Churchill.

Monsieur Spaak, den förre belgiske konseljpresidenten, som är ordförande i Europarörelsens arbetsutskott, ingick ibrån att det nu är nödvändigt att studera de europeiska problemen ur en ny synvinkel: relationen. Hur kommer det sig, undrade han, att USA och Sovjet visar fortgående ekonomiskt framåtskridande, medan Europa sackar efter? Hur kommer det sig att USA med sina 140 milj. invånare producerar mer än Europa med sina dubbelt så många invånare och sin större råvarutillgång, sin kolonier och dominions medräknas. Och Sovjet, där affärerna bevisar att produktionen ständigt stegras? (Även om medenas för att åstadkomma produktionsökningen kan diskuteras, står offerna fast, sade M. Spaak i en parentes.)

Svaret är enkelt: USA och Sovjet har e n marknad, e t t mynt, e n gräns, medan Europa har femton marknader, femton mynt, femton gränser. USA har avlägsnat hindren för en fri ekonomisk cirkulation mellan staterna, Europa har rest nya barrärer för handeln.

Visst, erkände M. Spaak, visst har Europa alltjämt en hög standard, alltjämt en betydande produktion, men i relation till USA:s och Sovjets framsteg är Europa på tillbakagång.

Och för resten, vad är det som håller Europa uppe? Jo, USA s gengar, som började pumpas in i det europeiska staterna redan efter första världskriget och som fortsatte att pumpas in med lend-lease, med Unnra, med Marshallplanen. Men vad skulle det ske om hjälpen sinar? Och är det rim och reson, är det värdigt Europa att ständigt ta emot hjälp utifrån?

Nej, Europa måste enas, européera, måste tro på förtjänsten av solidaritet. Redan för trettio år sedan, efter första kriget, varnade Paul Valery, den franske skalden, för likgiltigheten och högmodet inför den banken: civilisationer har gått under förr. Tänk på Babylon, på Ninive. Det finns ingen urskäl för att inte lyssna till vad historien har att berätta.

Vi måste helt enkelt ha ett mål Europa, sade Spaak med en Churchillsk blick ut över auditoriet, vi måste ha en vision, om vi förstår att hålla ut, så skall vi nå målet.

Medan de talade, dessa två europeiska statsmän, som av Anders Örne och Karl Wistrand i Europarörelsens svenska råd inbjudits hit för att svenska folket skall få hysa no nål kända personer i Europa, som hyser samma mening som Europarörelsens svenskar", satt utrikesminister Undén, Axel Gjöres och representanter för UD och för diplomatiska kåren på de främsta bänkarna. En elegant publik som knappt utgjorde ett tvärsnitt genom det svenska folket fyllde salen i övrigt.

Ingen vill bli läkare i Kungsbacka och Tidaholm.

Till de ledigförklarade provinsialläkartjänsterna i Kungsbacka och Tidaholm har vid ansökningstidens utgång inga sökande anmält sig. Anledningen är att tjänsterna blockerats av läkarsammanslutningarna, då lämplig tjänstebostad inte står till buds.

PRESSGRANNAR

Med den tekniska utvecklingens stora resurser möter det numer ingna hinder att skapa bergverksledet som i fråga om komfort och hygien motsvarar överjordsarbetsplatsingar. Ur försvarssynpunkt får det anses nödvändigt — tillfoge Göteborgs-Posten (fp) — att placera vissa industrianläggningar under jorden. Men när man talar om att göra bergsprängdkammen förutsätta under fredstid är det inte industrianläggningar man tänker på, utan andra företag.

Utredningen på området har till exempel haft utarbetat förslag till tre olika bergsanläggningar i Stockholm, en hotellbyggnad vid Birger Jarlsgatan, en garageanläggning såsom alternativ på samma plats och en anläggning för fritidsbruk vid Torsgatan. Det är stora projekt, men om de komma längre än till pappret vet man inte. På uppdrag av Göteborgs stadsfullmäktige har arkitekt John Eliasson gjort upp ett preliminärt förslag till ett storgarage i Otterhällan, vilket också skall vara skyddsrum vid krig. En anläggning som den sistnämnda skulle onekligen bli till stor nytta. Möjligheterna att lösa garage- och parkeringsfrågan i stadens centrum äro mycket begränsade.

Det finns flera möjligheter att lösa bergbanan i Göteborg, och det skulle inte skada att stadskollegiet lät göra en undersökning av lämpligheten att utnyttja vära berg för kombinerade skyddsrum och nyttigheter av andra slag.

Långsiktig planering har särskilt stor betydelse inom denna del av försvarsangelägenheten.

Försvarsministern underkänns som militärexpert av Sydsvenska Dagbladet (l), speciellt med tanke på den omstridda frågan om gruppchefsutbildningen.

Dels avvisade hr Vougt utan skymt av bevisning högerkritiken såsom osaklig, dels påstod han likaså utan bevisning, att utländska experter skulle ha hävdat, att nio månaders utbildning skulle vara tillräcklig. Hr Vougt fick ett förkrossande svar av hr Hjalmarson: om högern är osaklig, så är också militärlitteraturen osaklig, emedan högerns ståndpunkt bygger på den militära sakkunskapen! Och om någon utländsk expert verkligen lämnat stöd åt den vougtska uppfattningen i fråga om utbildningstiden, varför uppgiver hr Vougt ej riksdagen om vem denne expert är?

Vad svarade försvarsministern härpå? Inte ett enda ord. Hr Hjalmarson härvisade däremot till en obestridd utländsk auktoritet, general Eisenhower, som i sin bok om det andra världskriget skriver, att de många korsen över de amerikanska soldatgravarna i Tunisien utgöra bevis för vikten av en otillräcklig utbildning.

Denna summariska beskrivning kan användas till stöd för praktiskt taget vilka utbildningskrav som helst.

Varför hråkay oppositionen? är regeringspressens irriterade utropp efter remissdebatten. Västerbottens-Kuriren (fp) svarar:

I praktiken hankar regeringen sig fram från tid till annan med improvisationer, som syfta inte att helt hejda men att i någon mån bromsa penningvärdets fall, medan hr Ohlin lika enträget som tidigare (och lika välbetodigt) förfäktar att utbyggnaden är det omgrepp som sammanhållande program för den ekonomiska politiken, ett program som skulle kunna utan oskälig risk för sysselsättning och social trygghet bevara penningvärdet.

Det är möjligt, att en finansminister är tvingad att leva efter den gamla maximen att man var dag lag av sin egen plåga, det är möjligt att hr Skäld har rätt i, varje fall är det ungefär samma principlösa regeringsinpirinci, som det socialdemokratiska partiet under hela sitt betsiga oppositionskede i svensk politik anslagit åt andra regeringar för att följa.

Ty si, detta var ju det nya som socialdemokratin då menade sig vara kallad att införa i politiken: planmässigheten. Det skulle icke längre regerna på en slump och som det föll sig för dagen, det skulle regeras planenligt och långsiktigt!

Kommer dag så kommer råd, mahar man nu, och den nye vice

PRESSGRANNAR

mer än Europa med sina dubbelt så många invånare och sin större råvarutillgång, sin kolonier och dominions medräknas. Och Sovjet, där affärerna bevisar att produktionen ständigt stegras? (Även om medenas för att åstadkomma produktionsökningen kan diskuteras, står offerna fast, sade M. Spaak i en parentes.)

Svaret är enkelt: USA och Sovjet har e n marknad, e t t mynt, e n gräns, medan Europa har femton marknader, femton mynt, femton gränser. USA har avlägsnat hindren för en fri ekonomisk cirkulation mellan staterna, Europa har rest nya barrärer för handeln.

Visst, erkände M. Spaak, visst har Europa alltjämt en hög standard, alltjämt en betydande produktion, men i relation till USA:s och Sovjets framsig är Europa på tillbakagång.

Och för resten, vad är det som håller Europa uppe? Jo, USA s gengar, som började pumpas in i det europeiska staterna redan efter första världskriget och som fortsatte att pumpas in med lend-lease, med Unnra, med Marshallplanen. Men vad skulle det ske om hjälpen sinar? Och är det rim och reson, är det värdigt Europa att ständigt ta emot hjälp utifrån?

Nej, Europa måste enas, européera, måste tro på förtjänsten av solidaritet. Redan för trettio år sedan, efter första kriget, varnade Paul Valery, den franske skalden, för likgiltigheten och högmodet inför den banken: civilisationer har gått under förr. Tänk på Babylon, på Ninive. Det finns ingen urskäl för att inte lyssna till vad historien har att berätta.

Vi måste helt enkelt ha ett mål Europa, sade Spaak med en Churchillsk blick ut över auditoriet, vi måste ha en vision, om vi förstår att hålla ut, så skall vi nå målet.

Medan de talade, dessa två europeiska statsmän, som av Anders Örne och Karl Wistrand i Europarörelsens svenska råd inbjudits hit för att svenska folket skall få hysa no nål kända personer i Europa, som hyser samma mening som Europarörelsens svenskar", satt utrikesminister Undén, Axel Gjöres och representanter för UD och för diplomatiska kåren på de främsta bänkarna. En elegant publik som knappt utgjorde ett tvärsnitt genom det svenska folket fyllde salen i övrigt.

Ingen vill bli läkare i Kungsbacka och Tidaholm.

Till de ledigförklarade provinsialläkartjänsterna i Kungsbacka och Tidaholm har vid ansökningstidens utgång inga sökande anmält sig. Anledningen är att tjänsterna blockerats av läkarsammanslutningarna, då lämplig tjänstebostad inte står till buds.

"Låt oss ha tillit till Europa"

När Paul Ramadier hestog talarstolen var egentligen det mesta redan sagt utom detta: Det är inte fråga om att isolera Europa, i stället bör ett förenat Europa gå in i FN och understödja sig dess arbete. Rörelsens mål är att bygga upp, inte riva ner.

— Låt oss ha tillit till Europa, bad Ramadier, det växer fram under våra ögon, men vi måste gå fram i stappet, ett steg i taget. Vi vet vart vi går, vi vet också vilka svårigheter vi måste övervinna, men vi får förstår att hålla ut, så skall vi nå målet.

Medan de talade, dessa två europeiska statsmän, som av Anders Örne och Karl Wistrand i Europarörelsens svenska råd inbjudits hit för att svenska folket skall få hysa no nål kända personer i Europa, som hyser samma mening som Europarörelsens svenskar", satt utrikesminister Undén, Axel Gjöres och representanter för UD och för diplomatiska kåren på de främsta bänkarna. En elegant publik som knappt utgjorde ett tvärsnitt genom det svenska folket fyllde salen i övrigt.

Borgerliga kartellen vid kyrkovalet tog alla mandat i Oscars andra krets

Röstsammanräkningen efter kyrkofullmäktigvalet fortsatte på fredagen. I Oscars andra valkrets röstade sammanlagt 2.965 personer, därav 54 per post. Den borgerliga listan för Oscars församling fick 3.698 röster och samtliga 17 mandaten. För socialdemokraterna röstade 204 och för kommunisterna 44.

Valda blev från listan för Oscars församling direktör Wilhelm Pauss, fröken Margareta Bergelmer, bankhjälpare Sten Dahlander, tjänsteman Evert Eidem, fru Ingrid Mårtens, bokhållare Sven Erik Gillner, köpman Lennart Ohlander, advokat Conrad Quensel, operasångerskan fru Brita Evert, köpman Claes Ongarp, fil. dr Alfred Söderlund, direktör Nils Bergman och byggnadsingenjör Olle Bäckman.

En socialdemokrat vald i Hedvig Eleonora

I Hedvig Eleonora andra valkrets inkomna 1.830 rösterlistor, därav 36 per post. Den borgerliga listan "Kyrka och församling" fick 1.631 röster och 16 mandat, socialdemokraterna 167 röster och 1 mandat samt kommunisterna 23 röster, vilka inte räckte till något mandat.

Valda blev för "Kyrka och församling" fabrikör Nils Cervin, redaktör Anton Erman, fru Gertie Erdmann, fru Anna Salström, kommunister Simon Skoglund, direktör Ivar Broo, fru Anna Cissi Rollof, kaptén Gustaf Toll, direktör Gustaf Westman, urmakare Sven Axel Adin, fru Karin Ekslund, fil. stud. Gunnar Cronholm, grosshandlare Walter Legner, br Olof Wahlgren, fröken Karin Ahlgren, och fru Anna-Lisa Lidström. Socialdemokraterna placerar överpastiljen Karl Ludvig Sandholm.

Tre kommunistmandat i Högalid

I Högalids församling röstade 4.829 personer, därav 16 per post. 13 valsedlar bedama ogiltiga. Den borgerliga sedeln "Församlingens val" fick inalles 2.145 röster, därav högern 1.061 och folkpartiet 1.084 röster. Den socialdemokratiska listan samalade 2.192 röster och den kommunistiska 475. Av de 30 mandaten tillfaller 14 socialdemokraterna, 13 "Församlingens val", därav högern 6 och folkpartiet 7, samt 3 kommunisterna.

På den kommunistiska listan stodde första namnet, br Axel Larsson, styrelseledamot i Sveriges Kommunistiska Partis förtroendeman Sven Andersson, ingenjör Yngve Haggberg, montör Ivan Ahrenius, affärsföreståndare Ella Holmstedter och lokförare Sture Larsson samt kommunisterna br Anders Bäckström.

SS lovar förbättringar i Brännkyrkatrafiken

Tre representanter för folkpartiets organisationer i Brännkyrka, förgrundarne Gunnar Hjerne, ingenjör Evert Keyser och direktörsassistent Gunnar Dalgren, uppvaktade på fredagen trafikchefen för Stockholms Spårvägsaktiebolag med en framställning om vissa trafikförbättringar i Brännkyrka.

Framställningen gällde särskilt trafikförhållandena för bebyggelsen kring Svandammsvägen. Detta område skall bebyggas av bostadsrätter mellan Högerstensvägen och Fridhemsplan, men under ruuningstid på morgnarna är trafikanterna vid Svandammsvägen i regel vänta över flera bussar, som blivit fullsatta redan på Bäckvägen. Trafikchefen lovade en förbättring genom att från och med nästa vinter sätta in en tredje buss på linje 67 för just detta område.

Vidare framställdes önskemål om en snar förbättring av trafikservicen för anstalterna i Västertorp. Infyttningen till Västertorp har varit mycket stor under de senaste veckorna med påföljd att bussarna på linje 17 A som knyter an till linje 17 ofta ändhållsplats vid Personnevägen, blir överlastade vid runningtider. Trafikchefen Tengblad lovade att vidtaga undersöka möjligheterna till förbättringar, även i fråga om en förlängning av linjens sträckning, så att bussarna går Västertorpsvägen—Vasahlorpsvägen—Personnevägen.

I fråga om den planerade bundlinjen till Klubbacken med ankmytning till linje 16 a ändhållsplats i Mälarhöjden upplystes att trafiken på denna linje kommer att påbörjas i påsket av året eller i början på 1951.

Stor restaurang byggdes "svart"

Ulricehamns stadshotells nya stora restaurang i centrala staden har helt och hållet byggts "svart". Något byggnadstillstånd har aldrig förelegat. De stenigor som finns fetta byggnadsmånden i Ulricehamn och på vilka kallarmästaren erhållit byggnadsluv har knappast följts på några ends punkt, varigenom byggherren brutit även mot stadens byggnadsordning.

Redan 1948 sökte kallarmästaren byggnadstillstånd och fick avslag, men oavsett detta igångsatte vissa arbeten, vilket kom till länsarbetsnämndens i Borås kännedom. Kallarmästaren förbjöds vid 8.000 kronors vite att fortsätta byggnationen. Senare medgavs att vissa nödvändiga skyddsarbeten skulle få företas, eftersom vattenskador uppkom vid grund av att arbetet stod oavslutat.

Det har visat sig att det i allt väsentligt råder olika uppfattningar mellan byggherren och länsarbetsnämnden om vad som hänsyftas till nödvändiga arbeten. Då en byggnadskontrollant inspekterade företagets stad nyligen förrig — utan tillstånd. (DN. Ulricehamn.)

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.